

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO]

W składzie :

Przewodniczący : S OSD Tadeusz Filocha (sprawozdawca)

Sędzia : S OSD Robert Bruliński

Sędzia: S OSD Elżbieta Stec

Protokolant : [REDAKTOWANO]

przy udziale oskarżyciela - Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANO] Włodzimierza Sarnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016r. sprawy radcy prawnego [REDAKTOWANO], uprzednio karanego orzeczeniem OSD w [REDAKTOWANO] z dnia 15.06.2015 r. sygn. akt OSD/12/15, ze skargi [REDAKTOWANO] zamieszkałej w [REDAKTOWANO] obwinionego o to że:

1. Jako pełnomocnik procesowy [REDAKTOWANO] w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO], nie dołożył należytej staranności składając w dn. 23.12.2014r. wniosek o potrącenie roszczeń swojej klientki z należności dochodzonej pozwem, nie powołał dowodu z biegłego na dowód zasadności tego zarzutu, jak też innych dowodów, nie ustosunkował się ponadto, mimo wniosku Sądu do opinii biegłego powołanego w sprawie, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj. Dz.U.2015 r. poz. 507) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007r.
2. Występując do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] z prywatnym aktem oskarżenia z dn.17.07.2015 r. użył w nim, pod adresem swej byłej klientki [REDAKTOWANO] takich sformułowań jak: „nie spotkałem się z tak perfidnym, chamskim i chuligańskim sposobem zniesławiania”, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj.Dz.U.2015 r. poz.507) w związku z art. 38 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007r.
3. Wezwany przez Rzecznika dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANO] pismem z dn. 25.02.2016 r. doręczonym mu w dn. 29.02.2016 r. do złożenia wyjaśnień w sprawie zarzutów stawianych przez jego klientkę [REDAKTOWANO] zawartych w piśmie z dn. 1.02.2016 r. wyjaśnień takich, w wyznaczonym terminie nie złożył, bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj.Dz.U.2015 r. poz.507) w związku z art. 62 ust.3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007 r.

Orzeka

- I. Uznać radcę prawnego [REDAKTOWANO] winnym wykroczenia dyscyplinarnego objętego pkt 1 wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 7 lipca 2016 r. polegającego na tym, że jako pełnomocnik procesowy [REDAKTOWANO], w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO], nie dołożył należytej staranności składając w dn. 23.12.2014r. wniosek o potrącenie roszczeń swojej klientki z należności dochodzonej pozwem, nie powołał dowodu z biegłego na dowód zasadności tego zarzutu, jak też innych dowodów, nie ustosunkował się

Tadeusz Filocha

Przewodniczący składu

ponadto, mimo wniosku Sądu do opinii biegłego powołanego w sprawie, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj. Dz.U.2015 r. poz. 507) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt.3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych wymierzyć obwinionemu radcy prawnemu [REDACTED] karę pieniężną w kwocie 3 700 zł (słownie: trzy tysiące siedemset złotych).

- II. Uznać radcę prawnego [REDACTED] winnym wykroczenia dyscyplinarnego objętego pkt 2 wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 7 lipca 2016 r. polegającego na tym, że występując do Sądu Rejonowego w [REDACTED] z prywatnym aktem oskarżenia z dn.17.07.2015 r. użył w nim, pod adresem swej byłej klientki [REDACTED], takich sformułowań jak: „nie spotkałem się z tak perfidnym, chamskim i chuligańskim sposobem zniesławiania”, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj.Dz.U.2015 r. poz.507) w związku z art. 38 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych wymierzyć obwinionemu radcy prawnemu [REDACTED] karę nagany.
- III. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk i art. 16 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych (tj.Dz.U.2015 r. poz.507) uniewinnić radcę prawnego [REDACTED] od popełnienia czynu, polegającego na tym, że wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDACTED] pismem z dnia 25.02.2016r. doręczonym mu w dn. 29.02.2016 r. do złożenia wyjaśnień w sprawie zarzutów stawianych przez jego klientkę [REDACTED] zawartych w piśmie z dn. 1.02.2016 r. wyjaśnień takich, w wyznaczonym terminie nie złożył, bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia.
- IV. Na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj.Dz.U.2015 r. poz.507) wymierza obwinionemu radcy prawnemu [REDACTED] karę dodatkową zakazu wykonywania patronatu przez okres dwóch lat.
- V. Na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 powołanej wyżej ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z §1 Uchwały Nr 86/IX/2015 KRRP z dnia 20.03.2015r w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego obciąża obwinionego radcę prawnego [REDACTED] kosztami postępowania w kwocie 1 554,80 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt cztery złotych 80/100) płatnymi na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED].

POUCZENIE:

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych za pośrednictwem OSD OIRP w [REDACTED] w terminie 14 dni od daty otrzymania odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Tadeusz Fłocha

Przewodniczący

Robert Bruliński

Sędzia

Elżbieta Stec

Sędzia

Za zgodność z oryginałem

Tadeusz Fłocha

Przewodniczący składu

Sygn. akt: OSD/14/16

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dn. 7 lipca 2016 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] o ukaranie radcy prawnego [REDAKTOWANE] syna [REDAKTOWANE] ur. w dn. [REDAKTOWANE] r. zamieszkałego w [REDAKTOWANE], uprzednio karanego, za to, że:

1. Jako pełnomocnik procesowy [REDAKTOWANE] w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE] nie dołożył należytej staranności składając w dn. 23.12.2014r. wniosek o potrącenie roszczeń swojej klientki z należności dochodzonej pozwem, nie powołał dowodu z biegłego na dowód zasadności tego zarzutu, jak też innych dowodów, nie ustosunkował się ponadto, mimo wniosku Sądu do opinii biegłego powołanego w sprawie, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj. Dz.U.2015 r. poz. 507) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007r.
2. Występując do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] z prywatnym aktem oskarżenia z dn.17.07.2015 r. użył w nim, pod adresem swej byłej klientki [REDAKTOWANE], takich sformułowań jak: „nie spotkałem się z tak perfidnym, chamskim i chuligańskim sposobem zniesławiania”, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj.Dz.U.2015 r poz.507) w związku z art. 38 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007r.
3. Wezwany przez Rzecznika dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] pismem z dn. 25.02.2016 r. doręczonym mu w dn. 29.02.2016 r. do złożenia wyjaśnień w sprawie zarzutów stawianych przez jego klientkę [REDAKTOWANE] zawartych w piśmie z dn. 1.02.2016 r. wyjaśnień takich, w wyznaczonym terminie nie złożył, bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia, czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj.Dz.U.2015 r poz.507) w związku z art. 62 ust.3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2007 r.

Pokrzywdzona [REDAKTOWANE] w trakcie przesłuchiwania, jako świadek, przyznała okoliczności przytoczone powyżej we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego (protokół z dn. 2.06.2016 r. – k. 38).

Radca prawny [REDAKTOWANE] nie złożył wyjaśnień w sprawie, jak również wzywany jako obwiniony nie stawiał się i nie złożył wyjaśnień w sprawie (k. 34 i 36). Obwiniony nie uczestniczył także w rozprawie, mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odnosnie stanu faktycznego Sąd oparł się na dowodach zgromadzonych w sprawie, a to m.in. :

- zeznaniach pokrzywdzonej złożonych na etapie dochodzenia w dn. 2.06.2016 r. (k. 38)
- zeznaniach pokrzywdzonej złożonych na rozprawie w dn. 6.09.2016 r. (k. 50 – 51),

którym Sąd dał wiarę, gdyż zostały potwierdzone stanowiskiem Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] zawartym w uzasadnieniu wyroku - sygn. akt [REDAKTOWANE] – k. 14.

Z ustaleń tego Sądu wynika, że obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] w złożonym piśmie procesowym w którym zgłaszał zarzut potrącenia nie wykazał w żaden sposób zasadności tego zarzutu,

dowód: w/w wyrok SR w [REDAKTOWANE] k. 14 i k. 22.

Za zgodność z oryginałem

Tadeusz Filocha

Przewodniczący sądu

Podobnie wywodzi Sąd Okręgowy VI Wydział Gospodarczy w [REDAKTOWANO] w uzasadnieniu wyroku z dn. 10.12.2015r. - sygn. akt [REDAKTOWANO],

dowód: wyrok Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] - k. 25 - 31

Z uzasadnienia tego wyroku ponadto jednoznacznie wynika, że obwiniony pomimo zaistnienia odpowiednich przesłanek nie złożył wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, a następnie po wydaniu przez biegłego opinii nie ustosunkował się do niej pomimo wezwania.

Sąd w stosunku do obwinionego użył wręcz określenia „nieprofesjonalne prowadzenie sprawy” - k. 30.

W świetle przytoczonych wyżej dowodów nie sposób przyjąć, że obwiniony w sposób należyty prowadził sprawę klientki, a co za tym idzie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonując oceny zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego uznał, iż radca prawny [REDAKTOWANO] dopuścił się przewinienia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 KERP z 2014 r.

Trafność drugiego zarzutu wniosku o ukaranie została wykazana dołączoną do akt sprawy kserokopią prywatnego aktu oskarżenia złożonego przed obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANO] przeciwko pokrzywdzonej [REDAKTOWANO]

dowód: prywatny akt oskarżenia z dn. 17.07.2015 r. sygn. akt [REDAKTOWANO] - k. 32 - 33.

Brak umiaru i taktu wynika w szczególności, jak to trafnie zostało podniesione we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego, z treści prywatnego aktu oskarżenia zawartej na drugiej stronie aktu „...nie spotkałem się z tak perfidnym, chamskim i chuligańskim sposobem zniesławiania...”,

dowód: prywatny akt oskarżenia w sprawie [REDAKTOWANO] - k. 32 - 33.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego użycie przez obwinionego w prywatnym akcie oskarżenia przywołanych powyżej słów, całkowicie wyczerpuje znamiona czynu z art. 38 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Orzeczony przez OSD zakaz patronatu jest konsekwencją nagannego zachowania obwinionego opisanego w pkt. 1 i 2 sentencji orzeczenia. Nie może bowiem radca prawny tak nagannie zachowujący się względem klienta wykonywać obowiązków patrona aplikantów radcowskich, którym to aplikantom ma przekazywać pozytywne wzorce postępowania i stanowić dla nich wzór do naśladowania.

Odnosząc się do stawianego obwinionemu zarzutu nie złożenia wyjaśnień w określonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego terminie stwierdzić należy, że jest poza sporem, że Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO] wezwał radcę prawnego pismem z dnia 25.02.2016 r. (wysłanym listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru) do nadesłania wyjaśnień w związku ze skargą [REDAKTOWANO]

Poza sporem jest również fakt, iż radca prawny odebrał przedmiotowe wezwanie w dniu 29.02.2016r.

Przepis art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2014r. nakłada na radcę prawnego obowiązek złożenia wyjaśnień na wezwanie m.in. Rzecznika Dyscyplinarnego w wyznaczonym wezwaniem terminie, w sprawach wynikających z ustawowych zadań samorządu radców prawnych bądź Kodeksu.

Za zgodność z oryginałem

Tadeusz Filocha

Przewodniczący składu

Zdaniem OSD do chwili gdy radcy prawnemu nie zostaną postawione zarzuty w postępowaniu dyscyplinarnym – zgodnie z treścią art. 68 ust. 3 ustawy o radcach prawnych – nie jest on obwinionym, a zatem nie mają do niego zastosowanie (na podstawie art. 741 pkt. 1 ustawy o radach prawnych) przepisy art. 175 §1 i art. 71 §3 kpk umożliwiające odmowę złożenia wyjaśnień bez podania przyczyny. W związku z tym do tego czasu ma on obowiązek składać wyjaśnienia w określonym terminie – na podstawie art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2014r.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na treść wezwania Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 25.02.2016 r. w części dotyczącej pouczenia o obowiązku złożenia wyjaśnień. Poucza on mianowicie obwinionego o tym, że wniesienie wyjaśnień nie jest obowiązkowe. Pouczenie takie jest oczywiście nieprawidłowe w świetle wydania przez Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienia o wszczęciu dochodzenia przeciwko radcy prawnemu [REDAKCYJA] dopiero w dniu 19.04.2016.

W związku z tym nie można obecnie czynić zarzutu obwinionemu, że zastosował się do pouczenia Rzecznika (choćby to pouczenie było błędne). Zgodnie bowiem z treścią art. 16 kpk - jeżeli organ prowadzący postępowanie jest obowiązany pouczyć uczestników postępowania o ciężących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach, brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby, której to dotyczy.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż radca prawny [REDAKCYJA] nie dopuścił się przewinienia o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2014r. zarzucanego mu w pkt. 3 wniosku o ukaranie.

Odnośnie wysokości orzeczonych kar Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kierował się następującymi przesłankami.

Wymierzając karę pieniężną w kwocie 3 700 złotych na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych Sąd kierował się szczególną nagannością postępowania radcy prawnego oraz tym, że obwiniony radca prawny [REDAKCYJA] był uprzednio karany za podobne czyny, w tym prawomocnym orzeczeniem OSD OIRP w [REDAKCYJA] z dn. 15.06.2015 r. sygn. akt OSD/12/15.

Wymierzone obwinionemu wcześniejsze kary dyscyplinarne, jak z niniejszej sprawy wynika, nie odniosły spodziewanego skutku, w postaci prewencji indywidualnej. Wymierzona obwinionemu kara dyscyplinarna jest, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, adekwatna do popełnionego przez obwinionego radcę prawnego czynu dyscyplinarnego, który to czyn podważa zaufanie do radcy prawnego.

Orzeczona kara nagany za drugi zarzut objęty wnioskiem powinna obwinionego pobudzić do refleksji, by zarzucając komuś zniesławienie jego osoby, jednocześnie w tym samym akcie nie dopuszczać się obrażania tej osoby niewybrednymi słowami.

O kosztach postępowania Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz § 1 ust. 1 pkt. 1 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.03.2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Tadeusz Fłocha

Przewodniczący

Robert Bruźniski

Sędzia

Elżbieta [REDAKCYJA]

Za zgodność z oryginałem

Tadeusz Fłocha

Przewodniczący składu